

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 13. Parisiensis Universitatis appellatio ad futurum Concilium

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

Sæcul. XVI. idem Princeps videretur, jam Papæ monitis
 A.C. 1517. obtemperans, hæc statuta nobis, dictaque
Universitate aliisque quorum intererat, non
vocatis nec auditis, publicanda esse impera-
vit (*).

§. XIII.

*Parisiensis Universitatis appellatio ad
 futurum Concilium*

Argentre in **D** *Collect. Jud.* **Declarationi suæ Rector finem impo-**
de novis er- **suit, dum ultimo a Basileensium**
ror. t. I. p. 357 **Decre-**

(*) Concordati legibus ipsi quoque summorum Pontificum juri derogatum fuisse, haud dubium est, nec tamen ullus hucusque asserere audebat, Pontifices *adversus fidem orthodoxam* hanc legem in Gallis stabiliendo peccasse. Inter ipsos Gallos valde controversum est, an non Pragmaticæ abrogatio, & Concordati publicatio majorem longe Ecclesiæ universali, ac Gallicanæ utilitatem procuraverit; Natalis Alexander, Graveson, Petrus de Marca, alii-que quam plurimi Scriptores Galli pro aris & focis propugnant electionum abrogationem, per Concordati in Pragmaticæ locum substitutionem ingenti Ecclesiæ, Regni-que utilitate fuisse compensatam. Quis demum dubitat, quod Pontifici unacum Synodo generali, quæ universalem Ecclesiam repræsentat, facultas competat, de suis juribus ac veteri disciplina, exigente necessitate, ac Ecclesiæ utilitate quicquam remittendi?

Decretorum, necnon Pragmaticæ San-
 ctionis revocatione provocabat *ad Papam*
melius informandum, atque ad futurum
 Concilium in loco tuto ac libero legitime
 celebrandum. Facta est hæc appellatio
 die vigesima septima Martii Anno Salutis
 millesimo quingentesimo decimo septimo,
 fuitque ab Ecclesiæ Parisiensis Decano ac-
 ceptata, typis impressa, atque in omni-
 bus urbis compitis, ac foris affixa. Illius
 summa est hæc: „ Quamvis supremus in
 „ terris Christi Vicarius, quem Papam
 „ appellamus, potestatem suam a nemi-
 „ ne nisi a solo Deo accipiat, propterea
 „ tamen peccandi conditione ac liberta-
 „ te exors non est; igitur ei injustum aut
 „ Dei præceptis adversum præcipienti,
 „ jure resisti, ac obedientia denegari po-
 „ test; si vero aut Principum potentia
 „ suffultus, aut pravorum Consultorum
 „ suafu delusus, fideles ad parendum vi
 „ compellere attentaret, naturali lege
 „ cautum est, ut ab eo appelletur, id-
 „ que unicum, quod superest remedium,
 „ utpote juri divino, naturali, & huma-
 „ no innixum, nec ipse Princeps
 „ prohibere valet. „ Post hæc appellan-
 „ tes fusius in laudes Constantiensis, &
 „ Basileensis Concilii excurrunt. „ Quæ
 „ Synodi inquit, successivo ordine le-
 „ gitime in Spiritu sancto congregatæ
 „ universalem Ecclesiam repræsentarunt,

Sæcul. XVI., ac pro Status Ecclesiastici emendatio-
A.C. 1517. „ ne tam in capite quam in membris de-
 „ creta condiderunt; novissimis vero
 „ temporibus nostris gravior instat ne-
 „ cessitas, ubi Ecclesiæ deformitas au-
 „ getur, ac morum corruptio indies la-
 „ tius serpit. „ Postea Rector utilitates
 a Basileensi Synodo Ecclesiæ procuratas
 exaggerat, illasque a Romana Ecclesia,
 utpote ejus ambitioni, ac cupiditati con-
 trarias, eversas deplorat.

Demum in Leonem X. Papam ma-
 ledicta congeffit, effrænata prorsus licen-
 tia, ac tali furore, qui officii sui digni-
 tati, ac submissiōni Vicario Christi debi-
 tæ erat summopere adversus; impoten-
 tibus quoque furiis adversus sacrosan-
 ctam Lateranensem Synodum tumultua-
 batur, eamque non in Spiritu Domini
 congregatam criminabatur, eoquod Spi-
 ritus sanctus nihil divinæ legi, sacrisque
 Conciliis contrarium statuatur, illa vero
 violata fidei Catholicæ Religione pia eo-
 rum decreta, ac sacrorum Canonum au-
 thoritatem abrogasset. Præterea Pontifi-
 ci exprobrabat, quod hic condemnave-
 rit Basileensem Synodum, cum tamen
 illa B. V. Mariam sine labe conceptam
 definiisset, nec ipsa Ecclesia, inquietabat,
 circa hunc articulum aliam unquam de-
 cisionem condidisset. Denique summum
 Pon-

Pontificem infimulat, quod is non nisi Sæcul. XVI.
A.C. 1517.
Ecclesiæ ruinam moliretur, indignis be-
neficia conferendo, bene merentes vero
excludendo; *Ex quibus, concludit, nos
Rector & universitas a Pragmaticæ San-
ctionis abrogatione ad futurum Concilium
provocamus, & appellamus: protestantes
hanc appellationem per viam nullitatis, ab-
usus, vel injustitiæ contra omnia adversus
Pragmaticam attentanda.*

Prima Aprilis die Arnaldus Monnard
Artium Magister jurisque Licentiatus
hoc appellationis instrumentum Guiliel-
mo Hue Parisiensis Ecclesiæ Decano in-
dicavit, cujus rei testes præsentés erant
spectati Viri, scilicet Petrus de Valle
Theologiæ Doctor & Cathedralis Eccle-
siæ Canonicus necnon Arturus Alustus
Artium Magister. Plures quoque verbi
divini Præcones in suis sermonibus pa-
lam contra Regem, ejusque Cancellari-
um declamabant, jamque ad crimina-
tiones contra Concordatum, publicas-
que in Papam querelas res excessit; qua-
propter Franciscus Rex horum petulan-
tiam indignatus, datis ad Olivarium pri-
mariæ Præsidentem, aliosque Consiliarios
litteris graviter de Rectoris temeritate ex-
postulabat, & seditiosos ejusmodi sermo-
nes in populum sparsos cohiberi impe-
rabat, simulque præcipiebat, ut judicii
Q 3 acta

Sæcul. XVI.

A.C. 1517.

acta contra Rectorem instruerentur, ea-
que ad Regem deferrentur; postea cun-
cta ab illo attentata prorsus nulla decla-
ravit, & Parlamenti Curiaë, ut Concor-
datum quantocius imprimat ac divulget,
severe mandavit. Promulgatum est hoc
Regis edictum die quarta Aprilis, cui
tamen Parlamentum minime morem
gessit.

§. XIV.

*Ximenius Cardinalis Indorum quere-
lis intentus.*

*Gomes. in vi-
ta Xim. l. 6.*

Cum interea Carolus Hispaniaë Rex
iter in Castellæ Regnum pararet,
Ximenius Cardinalis Indorum lamentis
satisfacere satagebat; hi enim potius be-
stiarum, quam mancipiorum more habiti,
non raro Dominorum crudelitate, duris-
que verberibus absumpti enecabantur.
Horum quæstum veritatem Didacus
quoque Columbus Oceani Admiralis no-
minatissimi Christophori Filius testatam
fecerat, deque aliorum quoque injuriis
sibimetipsi sæpissime illatis graviter que-
stus, præclara, quæ ejus Pater Monar-
chiaë præstiterat, obsequia injuriis sibi
compensari ægerrime ferebat. Ximenius
habita querelarum ratione Ludovicum de
Figueroa, & Alphonsum de S. Joanne
cum munere Commissariorum ad hasce
Regiones ablegavit, illisque duos Hispa-
nos